

нейролінгвістичне програмування (НЛП), тактичні та захисні прийоми маніпулювання в суперечках.

Важливо, аби в умовах суб'єкт-суб'єктного навчання викладач не вдавався до пояснення лінгвістично-дидактичних фактів, явищ, понять, а стимулював студентів самостійно міркувати, логічно мислити, доходити висновків [2].

Так, опрацьовуючи тему «Правила та помилки в аргументації і критиці», здобувачі вищої освіти виконують такі практичні завдання:

1. Підготуйтеся до групової дискусії за темою «Суржик у сучасних хітах: за і проти».

2. Прослухайте діалог між ведучим і гостем у музичній програмі і схарактеризуйте: а) місце і час спілкування; б) форму спілкування; в) мету учасників спілкування; г) ініціативу спілкування; г) засоби мовленнєвого етикету; д) типи помилок.

3. Змодельуйте та запишіть бесіду між особою, що влаштовується на посаду викладача, та роботодавцем.

В умовах інформаційного суспільства викладач втрачає функцію транслятора знань, його завдання – допомагати студентам розв'язувати проблемні завдання, розвивати вміння робити самостійні висновки на основі дібраних аргументів.

Список використаних джерел

1. Семенов О. М. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури : монографія. Суми : Мрія-1, 2005. 404 с.
2. Хом'як І. М. Розвиток критичного мислення у студентів-філологів. *Українська мова та література в школі*. 2019. №1. С. 2–7.

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ

Бевз Ганна Олександрівна

*магістрантка, Харківська академія дизайну і мистецтв,
iarchianna@gmail.com*

Розвиток творчого потенціалу особистості вчителя є одним з актуальних завдань освітянської спільноти. Сучасна система освіти України зазнає масштабних змін, оновлюється та модернізується у

відповідності до Європейських стандартів. На часі внесення коректив до методів та форм навчально-виховної роботи з молоддю, зокрема зі студентами педагогічних та мистецьких коледжів. Адже саме креативний підхід до розвитку особистості, формування її творчого потенціалу є запорукою успішної роботи майбутнього викладача.

Актуальною є проблема підготовки вчителів естетичного та художнього виховання, формування в них навичок використання різноманітних засобів передачі освітньої інформації, спрямованої на розвиток саме творчого потенціалу особистості. Ця проблема наразі є недостатньо висвітленою в науковій та методичній літературі.

Перед педагогікою, разом з традиційними завданнями, постають новітні завдання саме творчого розвитку особистості студента. Ефективним засобом вирішення цих завдань є мистецтво. Різні його види сприяють інтегруванню особистості в творчий процес при візуальному сприйнятті, прослуховуванні, співтворчості, естетичній оцінці. Творче мислення, творчі здібності майбутнього викладача формуються шляхом вивільнення, пробудження його творчої активності. Демократизація сучасної моделі освітнього процесу, зокрема зменшення дистанції між викладачем та студентом, реалізується шляхом активної навчальної співпраці та особистого підходу до студентів, коли вони відчуватимуть, що вони важливі для кожного викладача як особистість.

Бути талановитим педагогом, який є цікавим учням, означає бути творчою особистістю. Це твердження має стати аксіомою сучасної педагогіки. Діяльність такого викладача здатна забезпечити позитивні результати в процесі формування особистості майбутнього вчителя. Творчий потенціал особистості вчителя – це багатоскладова структура, що включає в себе емоційну культуру, розвинений інтелект, систему культурологічних, професійно-педагогічних знань, ерудицію, гуманітарний світогляд, громадську активність, коректність поведінки, відчуття такту та міри, уміння спілкуватися, працювати в колективі. Також необхідними рисами є доброзичливість, оптимізм, порядність, образне мислення, здатність моделювати різноманітні способи творчої діяльності, розвинене відчуття нового, високий ступінь розвитку гнучкого творчого мислення, оригінальність освітніх рішень, здатність швидко

змінювати прийоми у відповідності до нових умов. Творчий потенціал особистості вчителя формується поступово через збагачення творчого досвіду, систематичне спрямування діяльності на креативний вектор. Педагогічна творчість – це завжди неповторність, оригінальність, створення нового. Тому можна з переконаністю стверджувати, що цілеспрямований розвиток творчих здібностей та потенціалу особистості майбутнього педагога, систематичне залучення його до діяльності, яка потребує ініціативи, самостійності, відмови від шаблону й стереотипу, розвитку самоаналізу й самооцінки, якісно вплине на результати освітнього процесу.

Еталонна модель вчителя-майстра синтезує високий культурний, професійно-предметний рівень розвитку особистості, методичну, психолого-педагогічну підготованість, захоплення своєю роботою, повагу та довіру до кожного учня.

Серед багатьох засобів розвитку творчого потенціалу вчителя надзвичайно важливим є мистецтво, яке є взірцем творчої натхненної діяльності. Реалії сучасного «педагогічного життя» виявляють нагальну потребу активного спілкування майбутнього вчителя з мистецтвом, як могутнім засобом розвитку творчих можливостей, художньо-естетичної й загальної культури.

Поєднання творчої діяльності студента з науковою, а саме – участь студентів у студентських групах і гуртках, наукових конференціях, олімпіадах та конкурсах, є важливим проявом ефективності всього процесу розвитку творчого потенціалу особистості студента.

Таким чином, мистецтво має відігравати значну роль у формуванні творчого потенціалу особистості вчителя, внаслідок розвитку якого формуються творчі здібності, виховується творче мислення, знаходяться нові точніші методи викладання, що є необхідною умовою подальшої результативної роботи.

Список використаних джерел

1. Вербицький В. Проблеми творчості. Позашкільна педагогічна творчість. *Рідна школа*. 1999. № 5. С. 3–9.
2. Квятковский Е. В. Духовное развитие школьника. *Советская педагогика*. 1991. № 1. С. 21–26.
3. Козленко В. Формування творчої особистості учня. *Рідна школа*. 1999. № 5. С. 17–20.